ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Τοῦ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ Θεολόγου Ἱεροκήρυκος

Ζήτημα ὑπάρξεως καὶ ζωῆς ὁ Σταυρὸς διὰ τὴν ψυχήν. Ἡ καλύτερα. Ὄχι ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, διότι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος καὶ οὐδέποτε ἀποθνήσκει. Ἀλλὰ ζήτημα ἐνδόξου ὑπάρξεως καὶ μακαρίας ζωῆς ὁ Σταυρὸς διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ καθενός μας. Ἀποροῦμεν; Ἂς ἐρωτήσωμεν, διατί ἐστήθη ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὁ Σταυρός; Καὶ ἵνα τί ἐπάνω εἰς αὐτὸν θανάτου ἔνοχος καὶ φορτωμένος κατάρας ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων καὶ ἀνηκούστων ὀδυνισμῶν ἀπέθανεν ὁ Κύριος τῆς δόξης; Διὰ τὴν ψυχήν, διὰ τὴν ψυχήν μου. Καὶ διὰ τὴν ψυχήν σου. Διὰ τὴν ἀθάνατον ψυχήν μας, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας, ὥστε ἀντὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν ἁγιότητα νὰ ζήσουν καὶ ἀντὶ κατάρας εὐλογίαν νὰ περιβληθοῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ φρικτοῦ ἄδου εἰς τὸν μακάριον οὐρανὸν καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν αἰώνιαν βασιλείαν νὰ ζοῦν μεταξὺ ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ αἱ ἀθάνατοι ψυχαί μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ Σταυρός, δηλαδή, ὁ ἐσταυρωμένος Κύριος καὶ Θεός. Πηγὴ ἀθανάτου ζωῆς ἡ θυσία του. Ἀρχὴ καὶ τέλος καὶ μέσον σωτηρίας τῶν ψυχῶν μας. Πράγματι ζήτημα ὑπάρξεως καὶ ζωῆς μεταξὺ Σταυροῦ καὶ ψυχῆς. Νὰ χαρίσουν, λοιπόν, ἀσύμφορον; Νὰ ἀγνοήσῃ τὸν Σταυρὸν ἡ ψυχὴ ἀδιανόητον. Νὰ περιφρονήσῃ, νὰ ἀρνηθῇ τὸν Ἐσταυρωμένον ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος, θάνατος καὶ καταδίκη, θάνατος καὶ καταδίκη τῆς ψυχῆς του,, αἰώνιος θάνατος καὶ αἰωνία καταδίκη. Λοιπόν, «τί ὠφεληθήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», μᾶς ἐρωτᾷ μὲ τὸ χθεσινὸν του εὐαγγέλιον ὁ Κύριος, ὁ Χριστός. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προβάλλει τὸ ἀντάλλαγμα ποὺ ἔδωκε καὶ δίδει διὰ τὴν ψυχήν μας πάλιν ὁ Χριστός, τὴν θυσίαν του, τὸν τίμιον Σταυρόν του. Διατί; Διὰ νὰ τὸν καταναήσωμεν, νὰ τὸν προσκυνήσωμεν, νὰ ἄρωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν σταυρὸν, ὅπως ἐντόνως πάλιν μᾶς παραγγέλλει ὁ Χριστός. Ἑπομένως διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν μας χρειάζεται ἀπὸ ὅλους μας:

1.—Θεωρητικὴ γνῶσις καὶ ἀποδοχή.

Τί δηλαδή; Ὅτι ὁ Σταυρὸς πρὸς χάριν μας ἐστήθη. Ὄχι γενικῶς καὶ ἀορίστως δι' ὅλους μας, ἀλλὰ συγκεκριμένως καὶ προσωπικῶς διὰ τὸν καθένα μας. Δι' ἐμὲ προσωπικῶς. Δι' ὅλους μας μαζῆ. Καὶ διὰ τὸν καθένα μας χωριστά. Καὶ δὲν ἀπέθανεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν κοινὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεός. Ὄχι κακοῦργος καὶ ληστής, ἀλλ' ὁ ἀναμάρτητος Κύριος, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος Κύριος καὶ Θεός, ὡς κακοῦργος ὅμως καὶ ὡς ληστὴς καὶ ὡς ἁμαρτωλὸς καὶ θανάτου ἔνοχος ὁ ἀνεύθυνος, διὰ νὰ σώσῃ σὲ καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἔνοχον, σὲ καὶ ἐμὲ τὸν ἄσωτον καὶ ὑβριστὴν καὶ βλάσφημον, σὲ καὶ ἐμὲ τὸν κατάδικον τοῦ ἅδου νὰ σώσῃ καὶ τὰ ὑπηρτὰ σώματά μας καὶ νὰ τὰ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὴν φθορὰν εἰς ἔνδοξον ἀνάστασιν, ἀφοῦ ὅμως νὰ σώσῃ τὰς ἀθανάτους ψυχάς μας ἀπὸ τὴν αἰώνιαν καταδίκην. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα τῆς θείας ἀγάπης γεγονός. Αὐτὴ ἡ μυστικὴ λειτουργία τῆς σταυρικῆς τοῦ Κυρίου θυσίας. Αὐτὴ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ δόξα μας. Τὸ γεγονὸς λοιπὸν αὐτὸ νὰ γνωρίσωμεν καλά, νὰ τὸ μελετήσωμεν καὶ νὰ τὸ μελετῶμεν, νὰ τὸ πιστεύσωμεν μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν καὶ νὰ τὸ προσκυνοῦμεν. Νὰ μὴ προσκυνοῦμεν ἁπλῶς τὸ ξύλον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονός, τὴν θυσίαν αὐτήν, ὅπως εἴπομεν, τὴν λειτουργίαν, τὸ μυστήριον τοῦ Σταυροῦ. Νὰ ἀνοίγωμεν τὴν καρδίαν μας πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ νὰ τοῦ λέγωμεν μὲ θερμὴν εὐγνωμοσύνην. Ὦ, Κύριε, δι' ἐμὲ εἶσαι ἐσταυρωμένος, δι' ἐμὲ πάσχεις βλασφημημένος, δι' ἐμὲ ἀποθνήσκεις φορτωμένος ἀπὸ κατάρας. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀγάπην σου. Πιστεύω τὸ μυστήριόν σου. Λατρεύω τὴν θυσίαν σου. Ἀποδέχομαι πλήρως καὶ τελείως, ὅτι σὺ ὁ κατάδικος τοῦ Σταυροῦ εἶσαι ὁ Κύριος καὶ Θεός μου, μου, τῆς χθεσινομένης ὁ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μου ὁ μόνος καὶ ἀμόνιος λυτρωτὴς καὶ Σωτήρ της. Διὰ τοῦτο προσκυνῶ τὰ πάθη, ἀγαπῶ τὴν ταφήν, δοξολογῶ τὴν θείαν σου ἀγάπην καὶ στοργήν. Ἀλλὰ καὶ μετέχω ἐνεργῶς εἰς τὴν θυσίαν τὴν ἁγιοστικήν.

2.—Μυστηριακὴ ἕνωσις καὶ ζωή.

Τοῦτο τὸ δεύτερον. Διότι ἡ θυσία τοῦ Σταυροῦ προσεφέρθη ἅπαξ, συνεχίζεται ὅμως ἀεννάως. Τότε ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀπὸ τότε ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Τότε αἱματηρῶς. Ἔκτοτε ἀναιμάκτως καὶ μυστηριακῶς. Ἀλλὰ καὶ τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον». Δὲν τὸ εἶπε ρητῶς ὁ Χριστός; Ὅταν ἔκοψε τὸν ἄρτον. «Λάβετε, φάγετε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸ ποτήριον καὶ ηὐλόγησεν αὐτό, «πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Ἰδοὺ τὸ μυστήριον, τὸ μέγα καὶ θειότατον μυστήριον, τὸ Ποτήριον τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸ τελεῖ πάντοτε. Ὄχι κατ' ἰδίαν γνώμην. Τὸ τελεῖ κατ' πιταγὴν, κατὰ θείαν ἐντολήν. Δὲν εἶπεν ὁ Χριστός, «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν»; Καὶ δὲν ἐπρόσθεσεν ὁ ἅγιος Ἀπόστολός του, «ὁσάκις ἂν πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο καὶ ἐσθίετε τὸν ἄρτον τοῦτον τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε ἕως ἂν ἔλθῃ»; Τί εἶναι λοιπὸν τοῦ μυστηρίου ἡ κοινωνία; Συμμετοχὴ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Κυρίου. Τελεία, μυστηριακὴ ἕνωσις τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ ἐσταυρωμένου καὶ θυσιαζομένου καὶ ἀναστημένου Κυρίου ἐγχυσις τοῦ θείου Αἵματος εἰς τὸ αἷμα μας καὶ ἁγιασμὸς, κάθαρσις καὶ ἐξαγιασμὸς τῆς ψυχῆς μας μὲ τοῦ Σωτῆρος τὸ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Αἷμα. Πρὸς τί; Πρὸς ἀναγέννησιν, πρὸς ζωογόνησιν, πρὸς θείαν ἕνωσιν καὶ μετάγγισιν θείας, αἰωνίας καὶ ἀτελειοτήτου, μακαρίας καὶ πανευτυχοῦς ζωῆς. Λοιπὸν, τακτικὴ, ταπεινὴ, εὐλαβὴς καὶ προσεκτικὴ «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης» συμμετοχὴ ὅλων μας εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Σταυροῦ, εἶναι τῶν ψυχῶν μας ἡ σωτηρία. Καὶ ὑπολείπεται.

3.—Ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις καὶ ζωή.

Βέβαια, κοινωνῶ διὰ νὰ ἁγιασθῶ. Κοινωνῶ ὅμως καὶ διὰ νὰ ἀγωνισθῶ, διὰ νὰ ἀγωνίζωμαι συνεχῶς, νὰ παλαίω, νὰ ἀντιδρῶ καὶ νὰ νικῶ, νὰ ἀντιδρῶ κατὰ τῆς ἁμαρτίας, νὰ νικῶ τὸν πειρασμό, νὰ «σταυρώσωτὴν σάρκα σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις». Καὶ αὐτὸ θὰ πῇ Σταυρός, θὰ πῇ ἀγών, καθημερινὸς καὶ ἰσόβιος ἀγὼν θὰ πῇ θυσία, θυσία κοπιῶν θελημάτων, ἁμαρτωλῶν ἐπιθυμιῶν, ἐνόχων αἰσθημάτων, ζῶσα θυσία διὰ τὸν ἁγιασμὸν τῆς ψυχῆς μου, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀδελφῶν μου. Ἀλλὰ πόθεν ἡ ἀγάπη; Ἐκ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Καὶ πόθεν ἡ θυσία; Ἐκ τοῦ θυσιασθέντος ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ πόθεν ὁ ἁγιασμὸς; Ἐκ τοῦ «ἁγιάσαντος ἑαυτὸν» ὑπὲρ ἡμῶν. Ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ἀδύνατον νὰ ἀγαπήσῃς, ἀδύνατον νὰ θυσιασθῇς, ἀδύνατον νὰ ἁγιασθῇς καὶ νὰ ἀγωνίζεσαι τὸν τίμιον καὶ ἅγιον ἀγῶνα νὰ ἁγιασθῇς καὶ νὰ ἁγιάζεσαι, ἂν δὲν πιστεύῃς εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον, καὶ ἂν δὲν κοινωνῇς τὸν Ἐσταυρωμένον. Λοιπόν, Χριστιανέ. Πεθεῖς τὴν σωτηρίαν σου καὶ τὸν ἐξαγιασμὸν τῆς ψυχῆς σου; Λαμβάνεις μέρος εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ; Λάβε μέρος καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Χριστοῦ. Μέτοχος τοῦ Μυστηρίου. Μέτοχος καὶ τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Μυστήριον, τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ κακοῦ, κατὰ τῆς ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο πίστευε, διὰ νὰ ἀγωνίζεσαι. Κοινώνει, διὰ νὰ ἀγωνίζεσαι. Μένε ἡνωμένος μὲ τὸν Σταυρόν, κάμε σταυρὸν τὸ φρόνημα, τὴν σκέψιν σου, τὸ αἴσθημα, τὴν ζωήν σου. Καὶ τότε θὰ ἀγωνίζεσαι. Θὰ ἀγωνίζεσαι καὶ θὰ νικᾶς. Καὶ νικητὴς θὰ χαίρεσαι τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς σου.

Σταυρὸς καὶ ψυχή, ἀχώριστα, ἀλληλένδετα, σφιχταγκαλιασμένα διὰ τὴν ζωὴν μας. Ἂς στηριχθῶμεν εἰς τὸν Σταυρόν, διὰ νὰ ὑψωθῶμεν εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ Σταυρὸς ἡ σωτηρία, ἡ δόξα καὶ μακαριότης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς μας.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ

Κολοκοτρώνη 34 (Γκαράζ)

Πού εὑρίσκεται ἡ λογικὴ καὶ τὸ δίκαιον

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τοῦ κ. Σπυρ. Ἀντωνοπούλου

Ἐπειδὴ πολλάκις, οἱ ἐμμένοντες εἰς τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον παλαιοημερολογῖται αὐτοκαλοῦμενοι γνήσιοι ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Γ. Ο. Χ. ἐκπτοξεύουν πλείστας ὅσας κατηγορίας ἀλλὰ καὶ βλασφημίας ἐναντίον τῆς ὀρθοδόξου Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς σχισματικοὺς καὶ ὅτι ἀπέστη ἐξ αὐτῆς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐνισχυόμενοι εἰς τοῦτο ἀπὸ διαφόρους Ἀποστολικοὺς κανόνας, ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων κ. λ. π., τὰς ὁποίας παρουσιάζουν ὡς ἐπιχείρημα τῆς γνησιότητος των, ἐπανερχόμεθα καὶ αὖθις, διότι καὶ ἄλλοτε εἴχομεν ἀσχοληθῆ μὲ τὸ θέμα τοῦτο, καὶ ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς:

"Οταν τὸ 325 μ. Χ. συνῆλθεν ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας ἐξ ἀφορμῆς τῶν νέων αἱρετικῶν διδασκαλιῶν τοῦ Ἀρείου, σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκανόνισε καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα. "Οταν συνῆλθεν ἡ Σύνοδος αὕτη τὸ 325, ἐσρινὴν ἰσημερίαν εἶχον τότε 21πρὸς 22 Μαρτίου, αὐτὴν, δηλαδή, ποὺ εἴχομεν σήμερον. Ἐκανονίσθη λοιπὸν νὰ ἑορτάζεται τὸ Πάσχα τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν Πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας. Ἀλλὰ τί συνέβη ὅμως. Ὁ Ἕλλην ἀστρονόμος ἐξ Αἰγύπτου Σωσιγένης, ὅταν τὸ 46 περίπου π. Χ. διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ τότε ὑπάρχον ἐλλειπὲς ἡμερολόγιον ὡς τὸ ἀπολύτως ὀρθὸν τοιοῦτον, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τὸ ἀστρικὸν ἔτος τὸ ὁποῖον ἐν συγκρίσει μὲ τὸ Τροπικὸν παρουσιάζει μίαν διαφορὰν 12' τὸ ἔτος. Τὰ '12 ταῦτα λεπτὰ εἰς ἑκάστην περίοδον 120 περίπου ἐτῶν ἐδημιούργουν μίαν ἡμέραν (ἐν ἡμερονύκτιον) ὁπότε καθ' ἕκαστον αἰῶνα καθυστερούσαμεν ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν τοῦ 325 μ. Χ. μίαν ἡμέραν καὶ ἐφθάσαμεν ὅταν τὸ 1924 ἔγινε ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ἐσφαλμένου ἡμερολογίου, νὰ ἔχωμεν ἰσημερίαν τὴν 9 Μαρτίου καὶ ἐὰν ἐξακολουθούσαμεν θὰ εἴχομεν ἰσημερίαν τὸν Φεβρουάριον Ἰανουάριον κλπ., ὁπότε θὰ ἑορτάζαμεν τὸ Πάσχα τὸν Φεβρουάριον--Ἰανουάριον κλπ., ἐφ' ὅσον ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔλαβεν ὡς βάσιν διὰ τὸ Πάσχα τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν.

"Οτι ἡ παροῦσα ἰσημερία τῆς 22ας Μαρτίου εἶναι ἐκείνη τοῦ 325 μ. Χ. τὸ παραδέχονται καὶ οἱ Παλαιοημερολογῖται δεδομένου ὅτι τὸ Πάσχα τὸ ἑορτάζουν μὲ ἡμᾶς καὶ ἤδη προβάλλεται τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Ὅταν τὸ 325 μ. Χ. συνῆλθεν ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος καὶ ἐκεῖθεν ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου π. χ. ἐωρτάζετο τὴν 25ην Μαρτίου ὅπως σήμερον, δηλαδὴ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἰσημερίαν, τώρα, λοιπόν, ἐφ' ὅσον οἱ παλαιοημερολογῖται παραδέχονται ὡς πραγματικὴν τὴν παροῦσαν ἰσημερίαν, διατί ἑορτάζουν τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου 16 ἡμέρας μετ' αὐτήν; Νομίζομεν ὅτι εἶναι εὔλογον τὸ ἐρώτημα. Ποῖα, λοιπὸν 25η Μαρτίου εἶναι ὀρθὴ καὶ πραγματική; Ἀσφαλῶς αὐτὴ ποὺ ἑορτάζομεν ἡμεῖς, ἐφ' ὅσον εἶναι τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν σημερινὴν ὀρθὴν ἰσημερίαν. Τὸ ὅτι δὲ οἱ ἱεροὶ κανόνες, ἀποφάσεις Συνόδων κλπ., ἀφορίζουν ἐκείνους ποὺ θὰ μεταβάλλουν τὸ κανονισθὲν τότε ἑορτολόγιον, ἐγένετο διότι δὲν ἐγνώριζον καὶ Αὐτοὶ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Σωσιγένους μεταρρυθμισθὲν ἡμερολόγιον θὰ παρουσίαζε κατ' ἔτος τὴν διαφορὰν αὐτὴν ἤτις καθ' ἕκαστον αἰῶνα θὰ ἐδημιούργει μίαν ἡμέραν. Ἀναμφισβητήτως, λοιπόν, τὸ σημερινὸν ἑορτολόγιον εἶναι τὸ ὀρθὸν καὶ δὲν εἴμεθα ἡμεῖς σχισματικοὶ ὅπως μᾶς ἀποκαλοῦν οὔτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπέστη ἀπὸ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἀλλ' ὑπάρχει εὐλογεῖ καὶ φωτίζει ἐκείνους ποὺ τὸ ἀκολουθοῦν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Τακτικαὶ παραλαβαὶ νέων ΔΙΣΚΩΝ σὲ ΛΑΪΚΑ—ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ Κατραγούδια.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: Ποδοκίνητοι πολυτελείας κεντήματος καὶ ραψίματος μὲ 36 δόσεις σὲ κατοπληκτικὲς τιμές.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ μαγνητόφωνα, ἠλεκτρόφωνα, πίκ—ἄπ καὶ χίλια ἄλλα εἴδη.

Ἀγοραί, πωλήσεις καὶ ἀνταλλαγαί

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεροκωστοπούλου 33
Κάτωθι Β' Ἀστυν. Τμήματος
Τηλέφωνον 32—34

Μόνον μὲ 7 δραχ. τὴν ἡμέρα ἐξασφαλίζετε Κουστούμι τῆς ἀρεσκείας σας.

ΜΙΧ. ΑΝΤΩΝΕΛΗΣ

Πατρέως— Κορίνθου

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ «ΕΓΝΑΤΙΑ»

Οἱ «πέραν τοῦ Ρίου» ἀσκοῦν πιέσεις, γράφει ἐφημερὶς Ἰωαννίνων

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν δρομολογίων τοῦ φέρρυ—μπὼτ «Ἐγνατία» καὶ τῶν προσεγγίσεών του εἰς Πάτρας, ἡ ἐφημερὶς «Πατρὶς» τῶν Ἰωαννίνων ἔγραφε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὰ ἑξῆς:

«Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ συνεχισθῇ καὶ ἐφέτος ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἐπιζημία διὰ τὸν τουρισμὸν προέκτασις τῶν δρομολογίων, παρὰ τὸ ἐξώφθαλμον δίκαιον τῶν ἀπόψεων τῶν Ἠπειρωτῶν, Ἀκαρνάνων, Θεσσαλῶν καὶ Μακεδόνων. Ἀλλὰ κι' ἂν ἀτονήσῃ —ἐφόσον δὲν ὑπάρχουν πλέον οἱ λόγοι ποὺ τὴν ὑπηγόρευσαν — ἡ ἀπόφασις τοῦ Σ. Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν προέκτασιν, θὰ διατρέξῃ διάστημα 6 μηνῶν διὰ νὰ ἀτονήσῃ.

Κατὰ τὶς ἀπόψεις τῶν ἐνταῦθα παραγόντων, ὅμως καὶ τοῦτο μπορεῖ νὰ παρακαμφθῇ ἐφ' ὅσον οἱ ἀρμόδιοι ἀρθοῦν ὑπεράνω τοπικῶν μικροσυμφερόντων καὶ παύσουν νὰ ὑποκύπτουν στὶς πιέσεις τῶν πέραν τοῦ Ρίου, καὶ καὶ ἀποφασίσουν νὰ ὑπηρετήσουν μόνον τὸ συμφέρον τοῦ τουρισμοῦ».

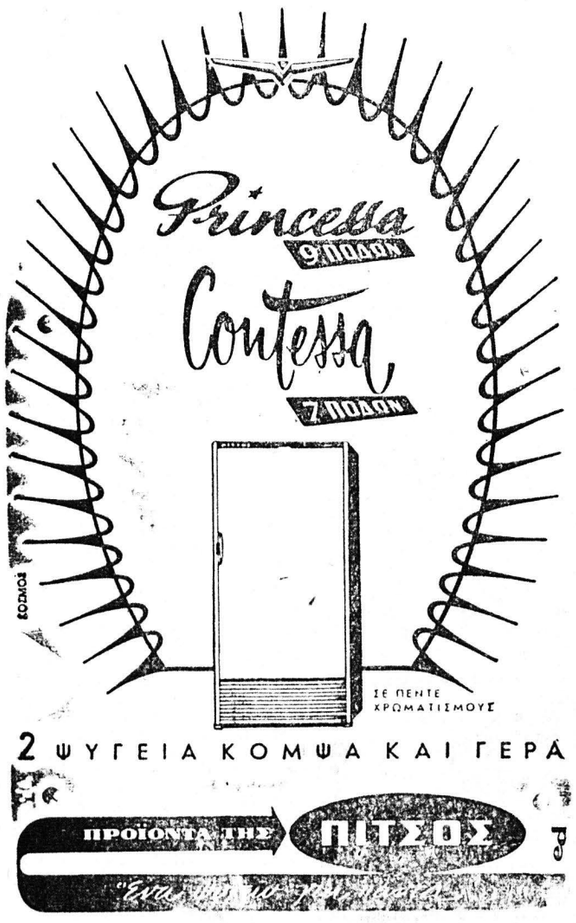

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ 9 — ΤΗΛ. 39—88 — ΠΑΤΡΑΙ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ

Τὰ καλύτερα Κυνηγετικὰ ὅπλα. Ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν εἰς δίκαννα, μονόκαννα καραμπίνες. Φλώμπερ καὶ ἀεροβόλα Ἀντιπροσωπεύομεν τὶς καλλίτερες μάρκες καὶ παρέχομεν τὰς μεγαλυτέρας εὐκολίας πληρωμῆς.

ΡΑΔΙΟ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Κορίνθου 254 — Τηλ. 22-74 ΠΑΤΡΑΙ

ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ 62—ΤΗΛ. 46—12

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:
* Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ἔπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια
* Γιὰ ἕνα Κροκὶ—Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων.
* Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν.
* Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας κ. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ-- ΜΕΡΕΜΕΤΗ
Κανακάρη 96— ΠΑΤΡΑΙ. Τηλ. 34—00

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ('Ιδ. ὑπηρ.). Ἡ εἴσοδός μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορὰν ἀποτελεῖ ὅπως ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὰς προσφάτους δηλώσεις του, διὰ τὴν ὁποίαν ἀνήγγειλε τὰ νέα μέτρα διὰ τὴν προσαρμογὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, μίαν μεγαλὴν καὶ κρίσιμον καμπὴν τῆς ἱστορίας μας. Τὸ κατάπόσον δὲ θ' ἀποτελεσῃ, ἡ καμπὴ αὐτή, ἀφετηρίαν προς τὴν κατάκτησιν ἀνωτέρων ἐπιπέδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος θὰ ἐξαρτηθῇ, ὅπως ὑπεγράμμισεν ὁ κ. Καραμανλῆς, ἀπὸ τὸ ἐὰν θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην ταχείας προσσαρμογῆς μας πρὸς τὰς νέας συνθήκας.

Τὸ παράδειγμα τὸ ἔδωσε πρώτη ἡ κυβέρνησις.

Ἡ εὐνοϊκωτέρα πιστοδότησις τῶν διομηχανιῶν διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς συγχωνεύσεως τῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ὥστε ν' ἀποτελέσουν, μεγάλας παραγωγικὰς μονάδας, τὸ μειωμένον τιμολόγιον παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν. τὰ μέτρα πατάξεως τῆς φοροδιαφυγῆς, ἀναδιαρθρώσεως τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μειώσεως τῆς φορολογίας τῶν ἀσθενεστέρων εἰσοδημάτων, ἡ ἀνομόρφωσις τῆς νομοθεσίας περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἡ ἀναγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας βελτίωσις τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομαιων κλπ, εἶναι ἀσφαλῶς μία ἰσχυρὰ βάσις διὰ τὴν περαιτέρω προσπάθειαν πρὸς τοὺς ἀνώτερον ἀναφερομένους σκοπούς. Μία βάσις ποὺ γεννᾶ δικαιολογημένην αἰσιοδοξίαν εἰς τὸν λαόν καὶ ἀσφαλῶς, ἀπελπισίαν εἰς τοὺς δημαγωγούς.

Εἰς ἄρθρον της ἡ ἐφημερὶς «ΓΕΝΗ ΣΑΜΠΑΚ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπενθυμίζει τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν σταθερὰν ἐξέλιξιν αὐτῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ὁ ἄρθρογράφος ἔλαβεν ἀφορμὴν ἐκ τῆ ἐπιψηφίσεως τοῦ τουρκικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1961, ἥτις συνέπεσεν μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Συγκρίνων ὁ ἄρθρογράφος τοὺς δυο προϋπολογισμοὺς τονίζει ὅτι «τὸν ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης πόνον θὰ συμμερισθῇ καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ στρατὸς ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ τουρκικὸν ἔθνος». «Ὁ τουρκικὸς προϋπολογισμὸς — συνεχίζει —παρουσιάζει ἐλλειμμα. Ἀντιθέτως ὁ ἑλληνικὸς προϋπολογισμὸς παρουσιάζει πλεόνασμα.

Ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀσχολοῦνται μὲ στείρας πολιτικὰς ἀντεγκλήσεις, ἡ Ἑλλὰς πραγματοποιεῖ γιγαντιαῖα βήματα προόδου. Ἡ Ἑλλὰς, κατορθώσασα νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀξιοζήλευτον ἠρεμίαν, ἐπέτυχε λαμπρὰ οἰκονομικὰ ἐπιτεύγματα.

ΟΙ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέδειξε καὶ ἐπιδεικνύει πάντοτε θερμὴν καὶ ἀμέριστον στοργὴν διὰ τοὺς παραγωγούς. Ἐπειδὴ δὲν παρέλειψε ποτέ, τίποτε ποὺ ἀφορᾷ τὴν προστασίαν των, ἐχαρακτηρίσθη — καὶ δικαίως — ὡς ἡ πλέον φιλαγροτικὴ Κυβέρνησις ποὺ ἐγνώρισε ποτὲ ἡ Ἑλλάς.

Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐξαγωγίμου προϊόντος, περιεβλήθησαν μὲ τὴν κυβερνητικὴν ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδα ἀνέκα